

Žlutý lebky

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Nevyšel jsem s apanáží, tak jsem si spích za garáží
motorku snad z padesáti sort. Nákej ďábel vdechnul do ní
na tři stovky lítejch koní, co má ztěží závodáckej Ford.

Teď s ní jezdím plnej vervy, bandě jezdců drásám nervy
každej z nich je motorkářskej king a když potom jejich kóči
začly po mně kroutit oči, myšlenky maj zralý na Sing-Sing.

Rf.: - Říkají si Žlutý Lebky, v kanadách maj ráznejš krok,
na strojích maj samolepky, šaty z kůže, samejš cvok.

Pak mi jedna holka řekla, že ta banda už je vzteklá
a že u mě chystá děsnej raut. Na půdě jsem prošel věci,
našel bednu ježků v kleci, co mi kdysi prodal nákej skaut.

Vyprázdnil jsem všechny klece na cestě, co vede k řece
kudy měli přijet na ten „bál“. Když pak vjeli na ty ježky
vraceli se domů pěšky z pneumatik měli ementál.

Rf.: Říkají si Žlutý Lebky...

Když si slepili ty gumy tak si dali dva tři rumy,
teď prej přijde závěrečnej rej. Žlutý Lebky blahem šílí,
cílem je můj domek bílý, každej z nich má za opaskem sprej.

Tak jsem napnul přes most laso když tam vlítli, bylo maso,
pohltil je chladnej řeky proud. Motorky i šaty suší
na sluníčku někde v buši kde si našli osamělej kout.

Rf.: Říkají si Žlutý Lebky...

Od tý doby Žlutý hlavy uctivě mě z dálky zdraví
v kořalně mi platěj každej drink. Když si někde sbalím holku,
ustupujou bez okolků, teď jsem pro ně motokářskej king.